

6 19 55

6 13 08

Люба Франалиева 39

Ах братко ти си като меч и тоя,
що с мен върви — еднакви сме от теб:
с копнеж в сърцата и си празен джеб.
и ний така държахме пушки в боя

Ти доиш във дъжд и сняг и в жегата жъ,
но падне нощ, закраският жъб в прака,
ти спомнаш кестера, цвет, кривока,
огъха ^{хенати} снагата във ^в гербана дрешка.

Ти мислиш Марта, мила аз — Мария,
ний двама любим своя дом и тия
деца, що в своите блънове лътисти
се вървят лекари и трактористи
О, братко, нека си дадем рече двамина
ний виски и ние една родина.